

Bilag 3.

Dansk Fiskeriforening.

København K., d. 10. Juli 1915.

Til Folketingets Udvalg for Lov om Ulykkesforsikring.

Under Henvisning til hoslagt Genpart af fremsendte Andragender til Indenrigsministeriet af 19. Maj 1914 og til Folketingets Udvalg for Lov om Ulykkesforsikring af 3. Marts 1915 samt til § 1 i „Lov af 29. April 1913 om Ændringer i Bestemmelserne om Sammenstød og Bjærgning i Sølov af 1. April 1892“ tillader man sig at andrage det høje Udvalg at tage under alvorlig Overvejelse, om der ikke gennem de af Staten støttede Forsikringer for Fiskere:

1. Forsikringen af danske Sejlfartøjer til Fiskeribrug,
 2. Fiskernes Ulykkesforsikring,
- kan skabes Særafdelinger, hvor Fiskerne for en rimelig Præmie kan forsikre sig mod den Risiko, som ovennævnte Lovbestemmelse medfører.

Som Begrundelse for dette vort ærbødige Andragende tillader man sig at anføre:

Allerede paa Foreningens Generalforsamling i 1913 fremdroges Sagen, og det paalagdes Bestyrelsen at søge Sagen ordnet paa en for Fiskerne rimelig Maade, hvilket man var enig om heldigst kunde ske ved, at Fiskerne kunde tegne Ansvarsforsikring i nævnte Forsikringer, som de gennem en Aarrække er fortrolige med at benytte. Efter de Forhandlinger, man skriftligt og mundtlig har haft med Indenrigsministeriet og forskellige inden- og udenlandske Assuranceselskaber, er man kørt fast, idet man ikke har kunnet fremskaffe Oplysninger, der muliggjorde, at Fiskerne kunde tegne Ansvarsforsikring paa rimelige Vilkaar.

Man tror for øvrigt, at Risikoen er meget ringe — det vil sige, at der kan hengaa flere Aar, før en Fisker kommer ind under Lovens Ansvar, det er i hvert Fald ikke sket endnu, men paa den anden Side er Risikoen af en saadan Art, at selv den mest velhavende Fisker kan blive aldeles ruineret, dersom han ved en større Ulykke blev dømt til Erstatning, derfor frygter Fiskerne Loven.

Men da Loven er gældende og kan medføre nævnte Konsekvenser for Fiskere, forekommer det os, at Lovgivningsmyndighederne maa have en vis Forpligtelse til at hjælpe Fiskerne til en rimelig Ordning af dette vanskelige Forsikrings-spørgsmaal.

Man har ikke i foranstaaende turdet foreslaa, at en af de forannævnte Forsikringer overtager Forsikringen for Skade saavel paa Skib og Ladning som paa Menneskeliv eller Lemlæstelse — hvilket vilde være det heldigste for Fiskerne —, da Forsikringernes Art muligvis nødvendiggør, at Skade paa Skib og Gods tegnes i Fartøjsforsikringen og Skade paa Liv og Lemmer tegnes i Ulykkesforsikringen.

I Overbevisningen om, at det høje Udvalg har fuld Forstaaelse af den store Betydning, en rimelig Løsning af Spørgsmaalet har for Landets Fiskerbefolkning, og tillige har god Villie til at løse Spørgsmaalet paa heldigste Maade, anbefaler man Andragendet til det høje Udvalgs indgaaende og velvillige Behandling.

P. B. V.

I Ærbødighed

M. C. Jensen.

Videbæk.